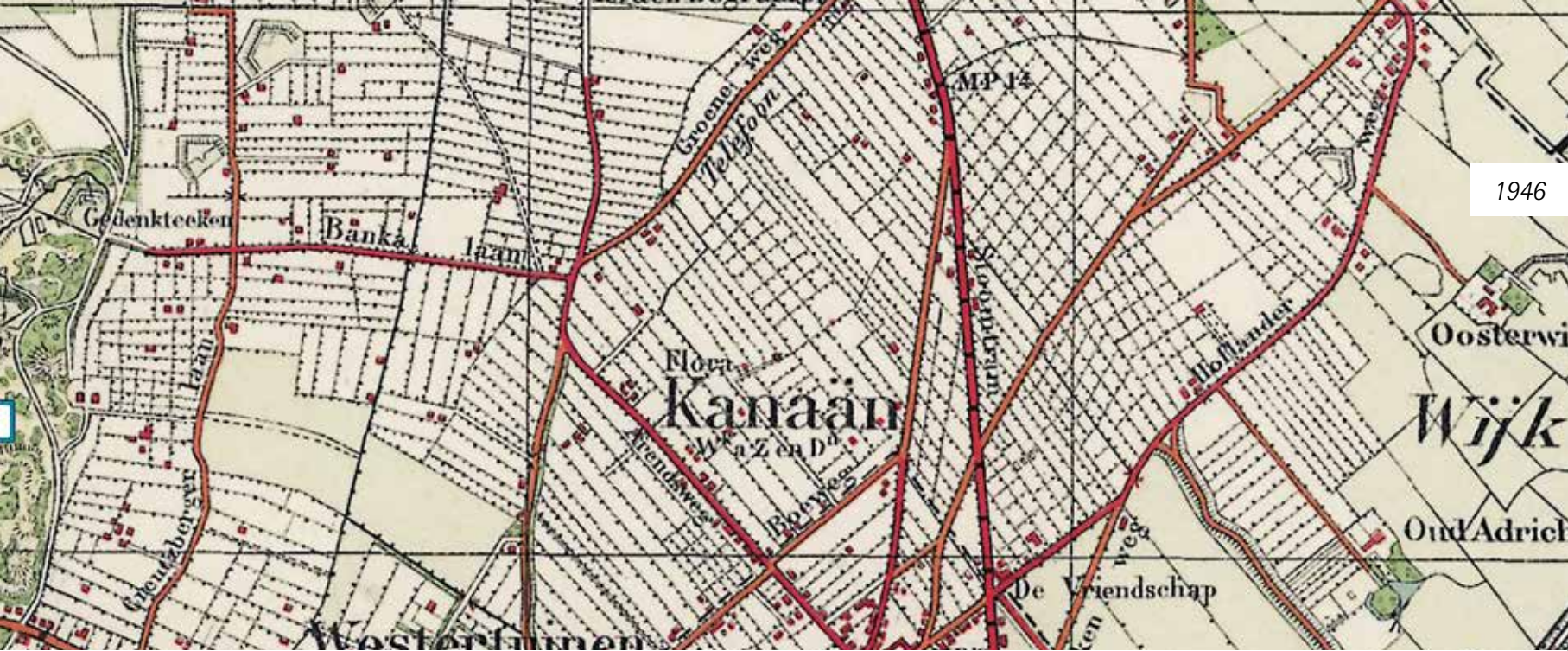

Mannen uit de gemeente geëerd

Door VICTORIEN KONINGSBERGER

In een klein keldertje in een flat op de hoek van de Bergerslaan en de Laan van Kanaän zag in 1961 een van de oudste popgroepen van Nederland het licht: De Bintangs. Hier, aan de rand van de Indische buurt, hoorden de voornamelijk Indische flatbewoners in de vroege jaren zestig de klanken van Indo-rock schallen. De Indische jongens in de band vonden de muzikale richting echter al snel te wild worden, met als gevolg dat de meesten de band verlieten. De naam ‘De Bintangs’, Maleisisch voor sterren, is wel blijven hangen, ook nu de band haar 60-jarig jubileum in het vooruitzicht heeft. Het is slechts één van de vele verhalen die Beverwijk met Nederlands-Indië verbindt.

Gesneuvelde Beverwijkse militairen

De ontwikkeling van de regio IJmond, met de gemeenten Beverwijk, Heemskerk en Velsen, heeft een enorme vlucht genomen door het graven van het Noordzeekanaal, dat op 1 november 1878 geopend werd. Vele bedrijven vestigden zich langs deze waterweg, waardoor een enorme bedrijvigheid ontstond. Voor de stad Beverwijk is de opening van de Koninklijke Hoogovens aan de monding van het Noordzeekanaal in 1918 van grote invloed geweest. Dit staalbedrijf, dat na de Tweede Wereldoorlog met prioriteit weer werd opgebouwd, zorgde voor grote werkgelegenheid in de regio. Om de medewerkers van de Hoogovens te huisvesten, realiseerde de gemeente nieuwe woonbuurten. Eén van deze nieuwe buurten betreft de Indische buurt in Beverwijk.

Al aan het begin van de Tweede Wereldoorlog ging de woningbouw in de stad van start. Straten nabij de Arendsweg kregen in 1940 de namen van recent gesneuvelde Beverwijkse militairen. Tijdens de wederopbouwperiode werden noordoostelijk van de Grote Houtweg nogmaals straten vernoemd naar overleden militairen. Wederom mannen uit Beverwijk, ditmaal

een negental dat was gesneuveld in het voormalig Nederlands-Indië.¹ Met de onafhankelijkheid van de Republiek Indonesië nog vers in het geheugen besloot de gemeenteraad daartoe op 16 mei 1950. Het ging om Anthonie Willem Bremmers, Arie Gerrit Dekker, Jan Hendrik Hilbers, Hendricus Johannes Numan, Johannes Petrus Adrianus van der Pal, Jan Schuurman, Willem Soeteman, Josephus Joannes Wester en Adrianus Petrus de Wit.

Twee jaar later kregen andere straten in de buurt namen die refereren aan eilanden in Oost-Indië, te weten de Insulindestraat, waaraan de Borneostraat, Celebesstraat, Javastraat en Sumatrastraat grenzen. Ten oosten van de Westerlaan kwamen de Antillenstraat en de Surinamestraat. ‘Men is uitgegaan van de gedachte aan grote gebieden, die door stamverwantschap of door de invloed van de Nederlandse cultuur ons volk bijzonder na staan’, zo beargumenteerde het college van Burgemeester en Wethouders.² De keuze voor de straatnamen destijds was enerzijds om de plaatsgenoten te eren, anderzijds mogelijk als stellingname in het lopende dekolonisatieconflict.³

Wederopbouwarchitectuur

Een van de eerste uitbreidingsplannen van de gemeente werd ontwikkeld door het Rotterdamse architectenbureau Verhagen, Kuiper, Gouwetor & De Ranitz. Het bureau ontwierp in 1950 de nieuwe buurt in de

Oost-Indische buurt (Kuenenkwartier)

16 straatnamen

- **Oudste:** Bremmersstraat en acht andere straten (16 mei 1950).
- **Nieuwste:** Antillenstraat en zes andere straten (14 juli 1952).